

LBRIS | We know
LAUREN BLAKELY

TARE CA *piatra*

Midnight Books
BUCUREȘTI, 2023

PROLOG

Până acum, majoritatea femeilor au întâlnit cele aproximativ o jumătate de duzină de tipuri de bază de bărbați din lume.

Totuși, ca să fim siguri, haideți să îi trecem în revistă.

În primul rând, avem playboyul mereu la modă și extrem de încrezător în propria persoană, care jură solemn că nu se va așeza niciodată la casa lui. Alături de el, la parada indivizilor din zilele noastre, se află Îmbufnat Morocănescu. Acest individ aspru și bărbos este un tip blând sub exteriorul de cretin pe care îl arată lumii, împreună cu căciula de pe cap. Lângă el se află omul de afaceri precaut, în costumul său din trei piese, care adăpostește secrete adânci și întunecate, pe care doar o femeie le poate desluși. Mai avem și alte roluri în Panoplia de Masculi: lumbersexualul¹, tatăl cu aspect îngrijit, băiatul frumos de la oraș, tocilarul sexy și băiatul rău cu o inimă de aur.

Credeți-mă când vă spun că doamnele din întreaga lume au auzit fiecare dintre poveștile lor.

1 Fără echivalent în limba română, preluat ca atare din limba engleză (derivat din „lumberjack” – pădurar), termenul se referă la bărbații care își afirmă masculinitatea prin abordarea unui aspect caracterizat de o neglijență studiată (barbă, uneori și tatuaje, musculatură dezvoltată, vestimentație care accentuează masculinitatea – fără pantaloni mulați, șepci, cravate etc.) (n. tr.).

Iar eu le știu pentru că le-am auzit cu urechile mele. Le-am auzit de la tipi, dar și de la tipe. Când scoți oamenii din zona lor de confort și îi duci în pădure, au tendința de a-ți spune totul – fiecare detaliu sordid. Sincer, sunt oarecum uimit de faptul că încă se mai cuplează bărbați și femei, femei și femei, bărbați și bărbați. Există atât de multe experiențe în trecutul lor, încât sunt ca un nenorocit de virus.

Cât despre mine?

Eu sunt un om simplu. Călătoresc fără multe bagaje. Nu car valizele cu mine. Îmi iau rucsacul în spate și sunt gata de plecare.

Sunt foarte priceput. Dați-mi o baterie și voi aprinde un foc de tabără. Arătați-mi un telefon vechi și voi face o busolă. Sunt individul care știe cum să iasă din încurcături. Pot să schimb o anvelopă, să repar o chiuvetă, să curăț un pește, să sparg o încuietoare și să supraviețuiesc atacului unui urs – am pățit-o, am făcut-o și am insignele de merit care o dovedesc.

N-o să mint. De obicei, femeilor le plac indivizii care pot face lucrurile fără să se plângă. De aceea am avut noroc la femei. Dar nu mai sunt interesat doar să am noroc.

Sunt pregătit pentru mult mai mult.

Îmi place să cred că asta mă face să fiu bărbatul bun și priceput, atunci când vorbim despre tipologii. Eu sunt unicornul, și nu mă refer doar la lungimea cornului meu, dacă înțelegeți ce vreau să spun.

Eu sunt bărbatul în formă, cu succes, care nu are schelete în dulap și – stați așa – este gata să se așeze la casa lui.

Spuneți-mi trifoi cu patru foi.

Problema e că femeia pe care o vreau eu este de neatins. Este sora prietenului meu. Dar nu vă faceți griji.

LUBRIS | We know books

Nu ăsta e baiul. Max e un tip de treabă și nu-l deranjează că sunt căzut în freză după sora lui.

Problema este cu totul alta și am la dispoziție doar o săptămână ca s-o rezolv. Aici vor trebui să intre în joc toate talentele mele de orice fel.

Să trecem la treabă!

CAPITOLUL UNU

Oamenii au tendința să se gândească prea mult la tot felul de lucruri, dar multe dintre dilemele noastre sunt de obicei chestii banale. Fie ieși la cină în oraș la noul restaurant italian, fie rămâi acasă să îți faci un sendviș cu carne de curcan. Speli rufe ca să poți purta o cămașă curată sau adulmecii coșul de rufe, căutând o cămașă deja purtată, dar suficient de curată. Fie îți faci timp să alergi opt kilometri, fie te uiți la încă zece episoade din *Breaking Bad*.

Ca să fie clar, răspunsurile sunt: restaurant italian, spălat la cald și alergat.

Am adoptat aceeași abordare la obiect și față de întrebarea directă pe care mi-a pus-o Camilla Montes, prezentatoarea știrilor de dimineață de la WRBC Channel Ten.

— Patrick, cum vor ști telespectatorii noștri dacă Pufi vrea să meargă la o plimbare? mă întreabă ea cu vocea aceea perfect modulată, de reporter de televiziune, care se potrivește cu părul ei negru coafat.

— Dacă vă întrebați dacă Tigruț, Tomiță sau Peticuț este pregătit să devină un pisoai de aventură, există un test simplu pe care orice proprietar de animale de companie îl poate face.

Stau pe canapea, vizavi de ea, și îmi trec o mână pe spatele lui Zeus. El se arcuiește sub palma mea și toarce; scoate un asemenea zgomot, încât ar putea face carieră în

domeniul efectelor de sunet pentru pisici. *Lăudărosul*. În apărarea lui, trebuie să spun că, dacă aş avea un tors în stilul lui Al Green, şi eu m-aş asigura că doamnele îl aud tot timpul.

— Eu îi zic „Pisica târâtă”.

— Interesant. Spune-ne mai multe – zice ea, cu vocea mustind de curiozitate.

— Pisica dumneavoastră fie vă lasă de bunăvoie să îi puneţi o lesă în jurul gâtului blănos, fie se transformă în plastilină când îi puneţi hamul, iar dumneavoastră ajungeţi să îi târaţi fundul de felină pe podea.

Mimez că trag de lesă o pisică trântită pe jos.

— E limpede.

Camilla îşi afişează zâmbetul exersat, apoi îmi arată o unghie lustruită.

— Dar cum de ți-a venit ideea să încerci asta cu Zeus? Pur şi simplu voiai un partener de drumeţie celebru sau el a insistat?

— L-am ascultat pe motan.

Mă aplec în faţă, aşezându-mi o mână pe genunchi, acolo unde se termină pantalonii scurţi tip cargo. Celor de la televiziune le place să mă îmbrac ca în drumeţie când sunt invitat la rubrica *Sfaturi şi trucuri pentru a te bucura de aer curat*.

— Comportamentul lui mi-a arătat că ar putea fi dispus. De exemplu, la un moment dat, eram pe hol, mă duceam să arunc gunoiul la ghenă, iar Zeus m-a urmat până la uşă. A stat tot timpul lângă mine.

Îmi cobor glasul, îmi pun o palmă pavăză în colţul gurii şi şoptesc teatral:

— Şi nu cred că a făcut-o *doar* pentru că în punga de gunoi erau resturi de somon.

Camilla râde.

— Lăsând la o parte somonul, l-am văzut deseori curios și atunci am zis să încerc cu lesa și hamul.

— Iar acum a devenit „Pisoiul excursionist”.

Face un gest amplu către motanul meu cu blană lungă, care stă tolănit lângă mine, cu lăbuțele lui cu șosete albe încrucișate în fața pieptului și cu o expresie de satisfacție pe moaca blănoasă. Jur că individul ăsta este extraordinar de șmecher. S-a născut ca să stea în fața camerelor de filmat.

— Poți să le arăți telespectatorilor noștri cum va accepta o pisică pasionată de drumeții, să fie înhămată?

— Credeam că nu mă mai întrebi – spun în timp ce mă ridic, iau lesa și hamul de pe canapea și îmi lovesc ușurel piciorul cu palma.

Zeus se întinde, se dă jos agale de pe colțul canapelei și mă privește.

— Vrei să mergem la plimbare?

Coadă i se mișcă înainte și înapoi.

Nu pretind că înțelege engleza. La urma urmei, e motan, nu un câine dresat de César Millán². Dar Zeus știe cum stă treaba, iar lesa îmi atârnă în mână. Își întinde gâtul, aproape ca și cum m-ar invita să îi pun hamul roșu de drumeție pe cap. Îl pun și îi prind lesa la capăt. Zeus face câțiva pași.

Zâmbetul Camillei strălucește la fel de tare ca reflectoarele studioului, care luminează puternic de sus.

— Poftim.

— Vrei să-l plimbi, Camilla?

Buzele ei roșii și lucioase se întredeschid într-un zâmbet larg.

² Dresor și specialist în comportamentul canin, cunoscut la nivel internațional, devenit celebru datorită serialului de televiziune *Dog Whisperer*, difuzat în peste 80 de țări (n. tr.).

— Mi-ar plăcea să mă plimb cu acest superstar al internetului.

Îmi pun un deget pe buze.

— Ssst. Nu vrem să i se urce celebritatea la cap.

— Dacă ar ști el cât de îndrăgit este...

Camilla ia lesa și îl plimbă pe Zeus prin platou.

— Am adus ceva care să simuleze condițiile de pe trasee.

Camilla îl însoțește pe băiatul meu până la niște stânci false pregătite pentru această demonstrație, în timp ce pe ecranul din studio apare o înregistrare video de pe internet, în care Zeus urcă un deal pe un traseu din apropiere. Când ajung la stânci, imaginea revine la Camilla, care merge alături, pe tocuri, în timp ce Zeus se grăbește să escaladeze și apoi să coboare pe partea cealaltă. Temă pentru acasă – găsește-i motanului o reclamă în care să joace și vezi dacă putem ieși la pensie din drepturile de autor pentru Friskies³.

De fapt, nu am niciun interes să o iau mai ușor. Viața mea este definiția din dicționar pentru *al naibii de bună*. Am o afacere înfloritoare, o familie sănătoasă și fericită, iar prietenii mei încep să se așeze la casele lor. Doar după ceva tânjesc. Mă rog, nu după ceva, ci după *cineva*. O persoană minunată, captivantă, care mi-ar veni mânășă.

Dar nu este momentul acum să ne gândim la o anumită femeie.

Camilla se întoarce pe scaunul ei albastru, iar eu mă așez din nou pe canapea, alături de credinciosul meu companion. Îmi petrec următoarele patruzeci și cinci de secunde vorbind despre siguranța pe traseu pentru cei care se plimbă cu pisicile lor. La urma urmei, drumețiile alături de o felină nu sunt pentru cei slabi de inimă.

3 Marcă de mâncare pentru pisici (n. tr.).

Oamenii care au câini nici nu au idee cât de ușor le este. Excursia împreună cu o pisică e cu totul altă mâncare de pește, dar merită, măcar pentru fotografii. E o mină de aur neașteptată. Când sora mea, Evie, mi-a adus acest pisoi la ușă și m-a implorat să îi ofer un cămin, habar n-aveam că se va dovedi a fi, în primul rând, foarte mișto și, în al doilea rând, cea mai bună publicitate pentru compania mea de turism de aventură.

Când se termină emisiunea, Camilla îmi mulțumește, iar apoi intră o reclamă.

— Ne revedem săptămâna viitoare, Patrick. M-am gândit că am putea face o ediție despre cum să acorzi primul ajutor în pădure.

— Absolut.

— Și știi ce-mi doresc foarte mult într-una dintre emisiuni?

— Spune-mi ce vrei, iar eu fac – răspund, păstrând un aer degajat, pentru că asta e atitudinea care funcționează cel mai bine cu partenerii de afaceri.

— Ce-ar fi să facem o ediție despre glamping?

Râd ușor, frecându-mi o palmă de barba scurtă și îngrijită.

— Pot să fac asta și pot să-ți ofer și un truc simplu pentru a merge cu cortul în stil mare chiar acum, dacă dorești.

Ochii ei căprui de culoarea ciocolatei sclipesc de emoție.

— Te rog.

— Ai telefonul la tine?

— Bineînțeles. Este pe modul silențios, dar nu stau niciodată fără cel mai apropiat tovarăș – spune ea. Îl scoate din buzunarul de la fustă, deblochează ecranul și mi-l întinde.

Introduc câteva cuvinte în bara de căutare, iar rezultatul de care am nevoie apare rapid. Îi returnez telefonul Camillei.

— Aici trebuie să suni.

Reacția ei este neprețuită – un zâmbet i se întinde alene pe chip când pe ecran apar numele și numărul de telefon de la hotelul Ritz Carlton.

— Într-adevăr. Ce pot să spun? Nu sunt făcută să-mi petrec timpul în sânul naturii. Dar îmi plac rubricile tale. La fel și noii mele stagiare, Taylor – spune ea, coborând vocea și uitându-se spre o blondă vioaie, care așteaptă să mă conducă afară din platou.

Mi se pare ciudat, din moment ce munca mea presupune să găsesc calea de ieșire cam de oriunde de pe fața pământului. Ca să nu mai spun că sunt de câteva luni invitatul permanent al rubricii de vineri dimineața despre activitățile în aer liber, așa că știu drumul spre ieșire.

Apoi, pentru că îmi place individul cu blană și nu vreau să-l torturez – iar să scoți o pisică la plimbare pe trotuarele din Manhattan este o formă unică și teribilă de tortură – îl bag pe Zeus în rucsac, strâng curelele și părăsesc studioul cu fata veselă ca o majoretă lângă mine și cu capul argintiu al motanului ieșind din partea de sus a rucsacului.

— Am făcut sendvișuri de biscuiți⁴ zilele trecute – spune Taylor cu un zâmbet larg, în timp ce ochii ei de un albastru pătrunzător îmi întâlnesc privirea. Au fost foarte bune.

Așa cum îl rostește ea, cuvântul „foarte” are opt silabe și toate sunt pline de aluzii.

4 „S'mores” – un desert foarte popular în Statele Unite ale Americii și în Canada, care are la bază o beza moale, rumenită la foc, acoperită de un strat de ciocolată și așezată între doi biscuiți graham (n. tr.).

— Nemaipomenit – spun eu, pentru că nu mă interesează să mă distrez cu silabe sau aluzii cu cineva care abia a trecut de pubertate.

— Îți plac sendvișurile de biscuiți, Patrick?

— Cui nu-i plac sendvișurile de biscuiți?

— Mă întrebam, totuși, dacă nu cumva ai putea să-mi dai vreun sfat. De exemplu, cum fac ca ciocolata și bezeaua să se *îmbine* perfect?

Se oprește în fața ușii, își sprijină sugestiv șoldul de toc și-și răsuțește o șuviță de păr.

Iar acum sunt convins că pornografia cu sendvișuri de biscuiți există în mod oficial.

Chiar dacă mă mândresc cu faptul că fac cea mai bună versiune din lume a acestui deliciu la focul de tabără, răspunsul meu este simplu, dar clar.

— Totul depinde de cât de mult timp lași ingredientele să se *matureze* – răspund, deoarece Taylor are douăzeci, cel mult douăzeci și unu de ani. Ne vedem săptămâna viitoare.

Îmi iau la revedere și plec, prind metroul spre centru și apoi mă plimb pe străzile din sudul Manhattanului.

Atrag toate privirile fiindcă duc în spate o pisică?

La naiba, da.

Îmi place?

Absolut.

Zâmbesc și dau din cap, împart câteva saluturi și întreb vreo doi oameni de sănătate, ba scot chiar și un *mieunat* când o fetiță trece pe lângă noi cu mama ei și șoptește ceva în timp ce arată spre umărul meu. De parcă eu n-aș ști că am un motan mișto care îmi toarce la ureche.

Când cotesc pe strada cu blocul meu, motanul nu mai este singurul care toarce.

Chiar acolo, în fața holului, purtând ochelari de soare reflectorizanți și niște blugi care îi îmbrățișează delicios curbele, se află o anumită femeie pe care mă bucur foarte mult să o văd.

Mia Summers. Micuță, dar puternică. Un spiriduș zvăpăiat, cu părul ondulat, ochi de culoarea alunei, o inimă blândă și o istețime care mă dă pe spate.

Am întâlnit-o acum câteva luni, când era în vizită la fratele ei, Max. Pot să spun cu mâna pe inimă că, de atunci, ea este personajul principal în gândurile mele.

Când o văd pe Mia, când vorbesc cu Mia, când îmi petrec timpul cu Mia, mi se confirmă că unele lucruri sunt simple.

De exemplu, dacă o pisică își târăște tot corpul pe podea sau dacă tropăie jucăușă alături de tine.

Este da sau nu.

Este negru sau alb.

Ori ești atras de sora bunului tău prieten, ori nu ești.

Ca să fie clar, răspunsul este că sunt, al dracului de mult.